

Земледѣлѣска ПОБѢДА

Органъ на Варненската Окрѣжна Земледѣлска Дружба.

Излиза вторникъ и петѣкъ.

АБОНАМЕНТЪ: 30 лв. за година. ОБЯВЛЕНИЯ на кв. см. официални по 1-50 лв., търговски по 1 лв. Годишни, вѣнчали, некролози, панахида и благодарности по 30 лв. Всяко прѣдплат.

Редакцията и администрацията се помѣщаватъ въ печатница „Просвѣщение“ ул. „Русенска“ № 9 (въ з-аннето на Районния Комитетъ)

Ние и комунистите.

Българскиятъ Народенъ Земледѣлски Сюзъ политическа организация.

Българскиятъ Народенъ Земледѣлски Сюзъ има нужда отъ политическа власт и сила, за да може да приложи своята политико-економична и стопанска политика, както и да нареди най-добра, най-широка и чисто народна просвѣта, та така да постигне своята върховна цѣль: — да стане селенинѣтъ въ България просвѣтенъ общо и професионално, трудоспособенъ за своето стопанство и земя, политически свободенъ и икономически независимъ господарь надъ плодотѣтъ отъ своя тежкъ, но благодатенъ трудъ, съзнателенъ и пълновластенъ ковачъ на своята лична и тѣтъ на цѣлѣта земледѣлски народъ сждба въ името на свободата, благосъщастieto и културата. За това, че той прѣслѣдва и тѣтъ политическа цѣль, е още и *политическа организация*.

Основното начало въ него, като такава организация, лежи *народовластieto*.

А то ще каже: добръ и сплотено организиранитъ земледѣлски народъ, който е близо 85% отъ цѣлото население въ Царството, въ името на своитѣ духовни и материални интереси, слабо признавани и прѣнебрѣгани отъ всички властующи партии досега, чрѣзъ болшинство изпратени свои прѣдставители въ Народното Собрание да налага на царя да повиква неговитѣ по-лѣри хора, за да съставляватъ правителство. Това правителство е *длъжно* да управлява така, както иска и сочи народната земледѣлска воля. А върховенъ изразителъ на народната земледѣлска воля е конгресътъ на организираниитѣ сдружени земледѣлци. Неговитѣ рѣшения сж властни и задължителни и за земледѣлскитѣ прѣдставители и за самото земледѣлско правителство. Ежегодно той упражнява и върховенъ контролъ надъ дѣлата на земл. министри и народни пѣдставители, като дава заслуженото всѣкому. Сжществената работа на конгреса на сдруженитѣ земледѣлци е най-зорко да внимава, щото животътъ на земл. организация да се развива въ буквата и духа на основнитѣ начала на сюзния уставъ; да прѣдвижда начини и срѣдства за постигане по-високо самосъзнание и по-голяма сплотеностъ на сюзнитѣ членове, като тѣхното число да

расте въ редоветѣ на Бѣлг. Народ. Земл. Сюзъ; да чисти организацията отъ всички ненадежно, гнило, корумпирано, изразявано въ тѣтъ или онѣтъ личности, та биле тѣ заемаша и прѣдни мѣста въ нея, особено пѣкъ таква, които сж прикрити агенти на многобройнитѣ врагове, влѣзли въ нея да я разстройватъ и разслабватъ; да дава директиви на правителството и на парламентарната група, о които твърдо трѣбва да се придържатъ въ управлението и редението на живота на земл. народъ съ огледъ на неговитѣ най-жизнени интереси; съ една рѣчь конгреситѣ на сдруженитѣ въ Бѣлг. Народ. Земл. Сюзъ земледѣлци селени трѣбва да сж сѣ съ по-голяма честъ и достойнство, съ по-голяма сюзна дѣйностъ издигане оранжевото сюзно земледѣлско знаме съ неговитѣ свещени бѣлѣзи: *наугъ сѣриъ и снопъ* и свѣтлата и мощна мисль, която тѣ нушаватъ: *съ миренъ, при просвѣта, трудъ-съ тѣтъ ти ще побѣдишъ*. Всѣки конгресъ гледа да издигне по-високо това народно сюзно свещено земледѣлско оранжево знаме, надъ главитѣ на още по-многохиледенъ сдруженъ земледѣлски народъ.

Благодарение на тѣзи свѣтли и спасителни начала за бѣлгар. земледѣлски народъ, тѣтъ стегнато организиранъ въ Бѣлг. Н. З. Сюзъ, градско-адвокатскитѣ погротомажийски партии бѣха сразени и за всѣкога истикани на политическото бунѣще: болшинството земледѣлчески депутати наложиха на царя да даде властѣта на земледѣлско правителство и днесъ Бѣлг. Нар. Земл. Сюзъ управлява земледѣлска България. Потѣлковано биваше до това врѣме *народовластieto* отъ царь Фердинанда. Той се разпорѣждаше съ властѣта по своя царственъ господарски кефъ, и я хвърляше поредно, като кокалъ на песове, кога на единъ, кога на другъ партиенъ водачъ, за нея скараваше водачитѣ на многобройнитѣ партии и съ нея раздвояваше сжществуващи партии, за да разпокъсва и разслабва народа, та свободно да му се яха на гърба и да го води, кждѣто той си иска. Обаче, той излѣзе горчиво

излѣганъ: Той смѣташе за народъ бѣлгарското население на градоветѣ, а обстоятелствата късно му отвориха очитѣ съ ужасъ да види, че политическата сила на земледѣлска България не е въ града, а въ селото.

Така, на Бѣлгар. Нар. Земл. Сюзъ се длѣжи прогонването на тѣтъ страшна за Гешевци, Тодоровци, Малиновци, Даневци и др. малодушни безхарактерни политикани, своеловна поддржана отъ тѣтъ да ги ѣругае и се подиграва съ тѣтъ, личност, източникъ на всичкитѣ бѣлгарски злочестини до днешенъ денъ, на царь Фердинанда. И възтържествува завсѣкога въ България народовластieto.

Всичката заслуга за това народно спасително дѣло принадлежи на Българския Нар. Земл. Сюзъ, на неподкупния, трудолюбивия, трѣзвия, характерния масово сдруженъ бѣлг. селенинъ.

И всичката сжществена обновителна работа, която сега се извършва: отъ една страна да се изрива натрупания мръсенъ боклукъ отъ дѣлата на градско-адвокатскитѣ партии, да се изхвърля на политическото бунѣще, та да се прочисти и провѣтрѣ морално живота (чл. 4 и др. закони даватъ възмездие за сторенитѣ злочестини народни и успокояватъ възнегодувалата народна съвѣстъ срѣщу погротомажий политикани, спекуланти и др.); а отъ друга — да се оре сѣ по дълбоко политико-економическото и стопанско поле на живота, като се хвърля здравото сѣме на свободата, благосъщастieto, силата и честѣта на земледѣлска България.

Както всѣкой селенинъ мѣлчеливо и упорито работи земята си при скромностъ и сериозностъ, така и Бѣлг. Нар. З. Сюзъ мѣлчеливо, упорито, сериозно се заплѣта да обработва политико-общественото поле. Комунизъмътъ се възбиха отъ идеала си въ облацитѣ, крѣщи, вика, кара се на цѣлѣта свѣтъ и когато му се стори, че го е свалилъ на земята, въ сжщностъ излиза, че той отскочилъ още по-горѣ въ облацитѣ, а въ живота на земята страданията, нещастията, воплитѣ и стенанията станали още по-големѣ, още по-ужасни.

Българскиятъ Н. З. Сюзъ, напротивъ, при пълно съобразяване реалнитѣ нужди на земледѣлския народъ въ настояще врѣме, работи за тѣхното задоволяване; по-сетнѣшнитѣ врѣмена ще си налагатъ своитѣ нужди, съ които пакъ съ трудъ ще се

справлява — и по този начинъ, стоящъ здраво на твърдата почва на земята, постепенно ще издига земледѣлския народъ и ще го приближава къмъ неговия върховенъ идеалъ, напълно просвѣтенъ, свободенъ и благосъщастеленъ.

Любомиръ (край).

Н. П. Димитровъ
(Бившъ държавенъ агитаторъ)

Развитието на италианскитѣ млѣчни кооперации.

II.

Въ нѣкои планински мѣста на сѣверна Италия, кждѣто скотовѣдството и млѣчното стопанство се явяватъ като единствени възможни форми на селскостопанска дѣйностъ, млѣчната кооперация е сжществува въ една съвършено примитивна форма още отъ прѣди 200—300 години, когато и дума не можело да става за нѣкакво кооперативно движение. Въ тия мѣста се получавало сравнително едно голямо количество млѣко, което, поради неудобнитѣ пѣтни съобщения, не могло да се изнася на пазаря и се продава въ суровъ видъ, а трѣбвало да се прѣработва въ сирене. Болшинството стопани, обаче, особено дребнитѣ, поотдѣлно сж получавали едно ограничено количество млѣко, обработването на което самостоятелно отъ всѣки единъ се явявало твърдѣ неизгодно. Това, именно, тласнало дребнитѣ стопани къмъ обединение, което роди най-леката и най-примитивната форма на млѣчната кооперация, а отъ друга страна даде и първата издѣнка на селска кооперация.

Организацията на тая примитивна форма кооперации е твърдѣ проста. Тѣ иматъ едно ограничено поле на дѣйствието. Числото на участвоващитѣ въ кооперацията не надминава повече отъ 30 души. Сдружението не почива на никаква юридическа основа, понеже нѣма никакъвъ уставъ. Всичко почива на взаимното доверие на участвоващитѣ, които се познаватъ добръ помежду си.

Цѣлата сжщностъ на тая форма кооперации се состои въ призаемването поредъ на млѣкото. Обработването на млѣкото въ сирене става поредъ въ дома на всѣкой кооператоръ, който е длѣженъ да има подходяща помѣщение и всички необходими за това принадлежности. Споредъ установеното отъ ко-

Фондъ за издаване „Земл. Побѣда“.

	лева
Прѣносъ:	4080
Петъръ Н. Терзиевъ	20
Денчо Деневъ	20
Григоръ Колевъ	20
Киро Василевъ	100
Минчо Нейковъ	10
Костадинъ В. Куцаровъ	10
Добри Недевъ	20
Костадинъ Турлаковъ	100
Н. Станковъ	1000
(Слѣдва)	5380

операторитѣ редуване, всички кооператори даватъ за единъ денъ млѣкото на единъ кооператоръ, който трѣбва да го прѣработи сжщия денъ въ сирене. Ако даденото му количество млѣко е равно на онова, което той (кооператоръ) прѣдалъ въ прѣдидущитѣ дни, цѣлѣтѣ е еднодневенъ продуктъ (сирене) отъ прѣработеното отъ него млѣко остава въ пълно негово разпорѣждане, а въ противенъ случай задържа само припадащата му се въ замѣна на прѣдаденото млѣко частъ, като остатѣка се прѣхвърля върху слѣдващия поредъ кооператоръ.

Едно значително число такива кооперации се срѣщатъ и днесъ въ нѣкои кѣтове на сѣверна Италия и, като много типични такива могатъ да се посочатъ извѣстнитѣ кооперации въ Озопо — възвишение въ сѣверната частъ на венецианската областъ. Характерното въ тоя край е, че ръководеното на селското стопанство е прѣдоставено на женитѣ, понеже мъжетѣ странствуватъ за печалби другадѣ, а слѣдователно и ръководството на кооперациитѣ се извършва сжщо отъ женитѣ.

При Озопскитѣ кооперации традицията се явява единственото условие на тѣхната устойчивостъ, защото, както вече се помѣна, при тѣтъ не сжществува никаква юридическа основа. Цѣлата имъ организация поразява съ своята патриархална простота.

Приемането на членки въ кооперацията става много просто: желающата заявява на най-влиятелнитѣ кооператорки и, слѣдъ като получи тѣхното съгласие, почва да носи млѣко на имеущитѣ редъ и така става пълноправна членка на кооперацията.

Процедурата за налагане наказания на провинилитѣ се е съвършено опростотворена. Ако нѣкоя кооператорка е станала нетърпима или по нѣкои причини нежелателна за дружеството, събира се домашниятъ свѣтъ, подѣредъ отъ най-възрастнитѣ и авторитетни членки, който произнася присѣдата. Най-високата наказателна ѣрка се явява изключването отъ кооперацията.

Въ нѣкой случай, обаче, процедурата по налагане наказания на провинилитѣ се членки е още повече опростотворена. Така напр., ако нѣкоя кооператорка си позволи да прѣдаде недоброкачествено млѣко и това се узнае, всички кооператорки реагиратъ твърдѣ своеобразно: вѣстъта за нарушение на добритѣ обичаи на кооперацията бързо се разнася изъ цѣлото селище, и разгнѣвенитѣ кооператорки изразяватъ своя протестъ чрѣзъ обща демонстрация,

устроена прѣдъ кжшата на провинцията се, слѣдъ което послѣдната се счита изключена. Така изключената трудно може да постои въ нѣкое друго дружество. Такива случаи, обаче, на нарушение кооперативнитѣ традиции сѫ извънредно рѣдки, защото участниците твърдѣ добрѣ схващатъ изгодитѣ отъ кооперацията.

Що се касае до смѣтководството на кооперацията, то е тоже свършено опростотворено. Всѣка кооператорка води двѣ вѣдомости: въ една се вписва кога, на кого и колко млѣко е прѣдано, а въ втората — кога, отъ кого и колко млѣко е получено отъ нея. Въ края на всѣка седмица се приключва смѣтката.

Тази примитивна форма на млѣчни кооперации прѣдставлява по отношение, единичната обработка на млѣкото и за вѣстни и прѣимущества. Тукъ всѣкой кооператоръ, вмѣсто да работи всѣкой денъ, работи само когато настѣпи неговия редъ и икономисва по такъв начинъ врѣме и много отъ свързанитѣ по прѣработката материали.

Що се касае, обаче, до недостатѣцитѣ на таква една организация, може да се каже нѣщо повече. Прѣди всичко, погледнато формално, тия кооперации не почиватъ на никаква юридическа основа, слѣдователно не могатъ да прѣдставляватъ твърдѣ устойчивъ типъ организация и като така, при тѣхъ не могатъ да се прѣдприематъ никакви сериозни подобрѣния. Отъ техническа точка зрѣние биятъ на очи голѣмитѣ непроизводителни разходи за инструменти и потрѣби, които всѣкой кооператоръ е длъженъ да притежава за обработване на млѣкото. Приложената техника въ обработката на млѣкото при тия типъ кооперации стои сѣщо на твърдѣ ниско стѣпало, защото отдѣлнитѣ стопанинѣ, обикновено дребенъ земледѣлецъ, е въ невъзможностъ да се възползува отъ новата млѣкарска техника и за това сѣщо качеството на получения продуктъ е долно. Като недостатѣкъ на тия типъ млѣчни кооперации трѣбва да се посочи още единичната продажба на продуктѣтѣ, при която дребниятъ стопанинъ губи врѣме и бива често лѣганъ въ цѣнитѣ.

Всички горѣизтъкнати недостатѣци на описания типъ млѣчни кооперации сѫ станали причина послѣднитѣ да прѣминатъ въ по-свършенни и рационални форми на организация, като само едно незначително число отъ първитѣ се запазило въ глухитѣ планински мѣста на италианскитѣ прѣдальпи.

(Продължава).

Д-ръ Тюлевъ
(Окржж. ветеринаренъ лѣкаръ).

Дуринъ

(Сифилисъ по еднокопитнитѣ животни.)

Болезьта е съ клинически характеръ и кадъръ венерическа.

Тя е отъ заразително естество и много ядовита. Отъ нея страдатъ всички мъжки и женски животни отъ рода на еднокопитнитѣ (коня, катѣра и магарето) и се прѣдава взаимно чрезъ съвкупление.

Болезьта поради характера си, е единъ истински бичъ за коневѣдцитѣ и коневѣдното дѣло изобщо въ страната, кждѣто тя би вземала по-широки разпространения. Отъ нея може да се унищожаватъ цѣли конезаводи и да причини голѣма стопанствена щета, понеже заболѣлитѣ веднажъ отъ нея животни ставатъ негодни за разплодъ — десетки кобили и жребци въслѣдствие измиратъ. Жребцитѣ, макаръ наврѣме да се констатира такава и послѣ скопятъ, биватъ негодни и за работа, тъй като въ тѣхъ болезьта прогресивно се развива, изтощава организма и тѣ умиратъ. Ето защо на тая болезь трѣбва да се обърне отъ населението (коневѣдцитѣ) най-голѣмо внимание и борбата противъ нея за ограничаването и прѣкрътяването ѝ наврѣме, трѣбва да бѣде сериозна и най-ефикасна.

Казаната болезь въ България се прѣнесе по два начина: 1) чрезъ импортирането (внесението) отъ държавата на жребци и кобили отъ странство за нуждитѣ на конезаводитѣ; — чрезъ ония закупени отъ Военното Министерство — ремонтъ, които се раздадохъ на населението въ условна собственостъ и 2) съ ония жребци и кобили, закупени отъ самото население, произхождащи изъ Бесарабия, Молдова и сѣверна Добруджа.

Въ ромѣнската Добруджа, а най-вече въ района на Кюстендженския държ. складъ на жребци, болезьта върлува поотдавна врѣме, кждѣто тя нанесе както на държавата, така и на частното коневѣдство, голѣма загуба.

Въ окржга болезьта за първи пътъ се констатира върху ограничено число държавни жребци, у единъ съ разза, произхождаща отъ конезавода, а у други отъ мѣстнитѣ кобили на населението. Въслѣдствие сжщата бѣ констатирана и върху извѣстни жребци на частнитѣ стопани въ Балчишка и Добричска околии, които жребци и нѣкои кобили бѣха прѣкарани тоже отъ Добруджата. По

настоящемъ, понеже има разнѣ единъ държавенъ жребецъ, който прѣзъ изтеклата пролѣтъ бѣ поставенъ на слѣчна станция въ гр. Варна, дошелъ отъ конезавода съвършено здравъ и заболялъ, къмъ края на сезона, то тая случай дава да се заподозре какво, че болезьта наново се е появила между частнитѣ кобили, а особено, между ония прѣкарани масово отъ казаната Добруджа, за което намирамъ за нужно да дамъ

Описание на болезьта.

Отъ начало болезьта се явява по половитѣ органи съ слѣднитѣ признаци. У жребцитѣ първоначално отичатъ кесията, яйцата и самия членъ; около отвѣрстието на пикочния каналъ и по самия членъ се развиватъ червеникави пришки, които послѣ бързо се разкъсватъ и се прѣобращатъ въ язви.

У кобилитѣ бърнитѣ на цѣпката отичатъ, слизистата имъ ципа и оная на влагалището покриватъ съ сжщитѣ пришки въ голѣмо количество и съ гнойна материя. Отокътъ на цѣпката въ нѣкои случаи се провлача по кълкитѣ и достига дори до вимето.

Слѣдъ извѣстно врѣме отъ появата на болезьта, заразява се кръвта; по тѣлото на болното животно почватъ да се явяватъ отоци съ кръгли форми, кждѣто козината се надига. Слѣдъ 3—4 дни тия отоци се изгубватъ отъ първото си мѣсто, за да се явятъ по други части на тѣлото.

У жребцитѣ понѣкога отъ ко на половия органъ се разпространява подъ корема до прѣдъ гърдитѣ; въ такъв случай болнитѣ жребци мѣчно се движатъ. Прѣзъ всичкото врѣме, до като се развива болезьта, болнитѣ животни се иматъ още охота за ядение, ала жребцитѣ скачатъ кобилитѣ неохотно, защото кръстеца ослабва, става болезненъ; забѣлѣзва се параличъ (Урама или Кенке) на задната частъ на тѣлото. Такъв параличъ се забѣлѣзва и на главата: ухото, око и бърнитѣ, само отъ едната страна. Къмъ края на болезьта животното става тѣлесно слабосилно, изтощено, никакъ не се поправя и въслѣдствие пада, не може повече да се дигне и умира. У кобилитѣ най-важния признакъ е помѣтането и подържането на гнойното изтечение отъ матката.

Въ едно стопанство, кждѣто болезьта се е вмѣнала незабѣлѣзано, се появява наведнажъ върху по-голѣмъ брой животни — едни отъ кобилитѣ зачестяватъ помѣтанята, други мъчно се заплодяватъ, здравитѣ жребци слѣдъ направена скачка на заразена вече кобила незакъсняватъ слѣдъ нѣколко дни да заболѣятъ.

Прѣдъ видъ на това, че „Дуринъ“ е заразителна и неизлѣчима болестъ, и отъ друга страна, както се спомена по-горѣ, че е опасенъ бичъ за всѣки коневѣдецъ, особено въ селското стопан-

ство, то всѣки стопанинъ трѣбва своеврѣменно да вземе долуизброенитѣ мѣрки.

Санитарно-ветеринарно-полицейски мѣрки:

1) Всѣки, който купи жребецъ или кобила, а най-вече съ заводска цѣль, трѣбва безусловно да узнай прѣдварително произхождението и здравиято на купения разплодникъ, като едновременно го закара на ветеринаренъ лѣкаръ за прѣгледъ; жребци и кобили съ болезненни измѣнения на половитѣ органи да не се купуватъ, трѣбва осторожностъ и внимание по врѣме на покупка на такива особено прѣкарани изъ вѣтрѣшността на Румания, или пъкъ отъ неизвѣстно произхождение.

2) Всѣки, който забѣлѣжи у разплодния си добитѣкъ признаци на тая болезь: отоци, пришки по члена на жребца, гнойно течение отъ цѣпката на кобилитѣ, рани по цѣпката и вимето и пр., трѣбва веднага да заяви на ветеринарната властъ, за да се прѣгледатъ болнитѣ животни.

Веднажъ констатирана болезьта, жребца трѣбва да се скопи, а ако е пъкъ кобила, трѣбва да се застрѣля. Въ послѣдния случай стопанина получава обезщетение отъ фонда на еризотитѣтѣ.

3) Кобили, които носятъ дамга „Д“ на лѣвата кълка, да се считатъ болни или подозрени отъ болезьта Дуринъ и като такива да не се купуватъ. Такива трѣбва да се прѣдаватъ на властѣта, за да се изслѣдва тѣхното произхождение и здравие.

Какво става по свѣтъ.

Сръбскиятъ кабинетъ, поради неблагоприятния резултатъ за него отъ изборитѣ, подалъ е оставка.

Въ Ромѣния се очаква Таке Ионеску да излѣзе въ оставка, понеже по-нататъкъ не ще е било възможно да сътрудничи въ кабинета на Авареску.

Видниятъ английски общественикъ Баучеръ и тозъ пътъ излѣзълъ съ писмо въ в. „Обсерверъ“, въ което казва, че трѣба да се поправи сторената грѣшка въ Парижъ съ България, която сега трѣба да получи Кавала, което ще бѣде въ интереса на Англия и България.

Добруджанскитѣ първенци отъ разнитѣ народности подали до правителството на Авареску петиция (молба) за подобряване режима въ Добруджа.

Гърция. Допитването до народа въ Гърция съ голѣмо болшинство е въ полза на кралъ Константинъ да заеме прѣстола. Допитването станало безъ инциденти.

Печат. „Просвѣщение“ Варна.

Министръ прѣдседателътъ Стамболийски пристигналъ на 28-и м. м. въ Брюкселъ (Белгия).

Г-нъ м-ръ прѣдседателътъ Стамболийски ще направи дълго пътуване изъ индустриалнитѣ центрове на Белгия и щѣлъ да се завърне къмъ 25 т. м.

Какво става у насъ.

Съ заповѣдъ № 1378, на мѣстото на прѣмѣстения градоначалникъ Д. Даскаловъ, назначавана се нашия съюзенъ другаръ Георги Стояновъ, който до сега заемаше длъжността Окржженъ Акцизенъ Началникъ. Пожелаваме на нашия съюзенъ другаръ въ новата му длъжностъ градоначалникъ пълненъ успѣхъ и достойно оправдание възложеното му довѣрие.

Въ Варненското пристанище пристигнаха френскиятъ параходъ „Алучи Деронъ“ съ 700 тона желѣзария, Италианскиятъ „Леополисъ“ съ 80 тона колониалъ и „България“ съ 65 тона колониалъ.

Министерскиятъ съветъ рѣшилъ да се внесе въ Народното събрание законодателно прѣдложение за одобрѣние на сключеното чешко-българско врѣменно търговско споразумѣние.

Дирекцията на пошитѣ и телеграфитѣ е наредила, съгласно новия бюджетъ, максималния размѣръ върху пощенскитѣ пратки да се увеличи на 5,000 лв. за окржж. и окол. станции и 1000 лв. за селскитѣ станции.

М-вото на земледѣлието и държавнитѣ имоти открива на 15 т. м. специаленъ двѣгодишенъ лѣсовѣдски курсъ за младежи съ завършено срдѣчно образование, при техническото срдѣчно държавно училище въ София. Записванията ще траятъ до 10 този мѣсець. Приематъ се свършилиитѣ гимназия, военно училищѣ, срдѣчно земледѣлско училищѣ въ Садово, Образцовъ чифликъ въ Плѣвѣнъ. Подробности при дирекцията на училището бул. „Дондуковъ“ 47.

Основаната нова агенция на консорциума отъ синдикатитѣ въ района на варненското пристанище, отъ 19-и ноември е открита и е започнала да приема жито, ечемикъ и ржжъ. Съ окржжна телеграма дирекцията на Консорциума е наредила за тамъ да се отправятъ хранитѣ отъ сѣверна България, като на продавачитѣ се одобрява разликата отъ платеното въ повече навло.

Свобода на мѣлницитѣ. Излѣзла е заповѣдъ по Дирекцията за С. Г. О. П., съ която се дава пълна свобода на мѣлницитѣ занаяпрѣдъ да взематъ уемъ съобразно съ мѣстнитѣ условия и обичаи.

Изплащайте си абонамента.

Облагоредени американски лози и асми
собственно производство

отъ всички Варненски грозда
се намиратъ за проданъ на най-износни цѣни при

Константиновъ Панайотовъ

улица „Франга“ № 19 — Варна.

Илия Тодоровъ

бившъ сждия слѣдователъ и прокуроръ сега

адвокатъ въ гр. Провадия.

съобщава на интересующитѣ се, че може да защитава дѣла прѣдъ всички сждилища въ Царството.

Доказано бѣднитѣ защитава безплатно.